

Η Ελένη και η καταστροφή της Τροίας

Μετάφραση: Αν η Ελένη βρισκόταν στην Τροία, θα την επέστρεφαν οι Τρώες στους Έλληνες με ή χωρίς τη θέληση βέβαια του Αλεξάνδρου. Γιατί βέβαια δεν ήταν τόσο παράφρων ο Πρίαμος, ούτε οι άλλοι Τρώες, ώστε να θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τη δική τους και των παιδιών τους και την πόλη τους, για να ζει ο Αλέξανδρος μαζί με την Ελένη. Κι αν βέβαια είχαν αυτή τη γνώμη τα πρώτα χρόνια, όταν πολλοί από τους άλλους Τρώες, και κυρίως οι γιοι του, σκοτώνονταν κάθε φορά που συγκρούονταν με τους Έλληνες, ο Πρίαμος, ακόμη κι αν συγκατοικούσε ο ίδιος με την Ελένη, θα την επέστρεφε στο Μενέλαο, για να απαλλαγούν ο ίδιος και οι υπήκοοί του από τα παρόντα δεινά. Αλλά, βέβαια, δεν είχαν την Ελένη, ώστε να την επιστρέψουν, κι ούτε τους πίστευαν οι Έλληνες, παρόλο που αυτοί έλεγαν την αλήθεια, όπως εγώ πιστεύω, επειδή ο θεός μηχανευόταν για να κάνουν με την ολοκληρωτική τους καταστροφή ολοφάνερο στους ανθρώπους αυτό, ότι, δηλαδή, για τα μεγάλα αδικήματα είναι και μεγάλες οι τιμωρίες από τους θεούς.

Συντακτική ανάλυση

Εἰ ἐν Ἰλίῳ Ἑλένη ἦν: Δευτερεύουσα υποθετική πρόταση

ἦν: Ρήμα. Ἑλένη: Υποκείμενο. ἐν Ἰλίῳ: Εμπρόθετος προσδιορισμός της στάσης σε τόπο.

ἀπέδοντο ἂν αὐτήν τοῖς Ἕλλησιν οἱ Τρῶες, ἐκόντος γε ἢ ἄκοντος Ἀλεξάνδρου: Κύρια πρόταση, ως απόδοση του υποθετικού λόγου, που εκφράζει το μη πραγματικό (Υπόθεση: εἰ + οριστική ιστορικού χρόνου. Απόδοση: δυνητική οριστική: ἀπέδοντο ἂν).

ἀπέδοντο ἂν: Ρήμα. οἱ Τρῶες: Υποκείμενο. αὐτήν: Ἄμεσο αντικείμενο ρήματος. τοῖς Ἕλλησιν: Ἐμμεσο αντικείμενο ρήματος. ὄντος: Εννοούμενη γενική απόλυτη τροπική μετοχή. Ἀλεξάνδρου: Υποκείμενο της εννοούμενης μετοχής. ἐκόντος - ἄκοντος: Επιρρηματικά κατηγορούμενα του τρόπου.

Οὐ γὰρ δὴ οὕτω γε φρενοβλαβὴς ἦν ὁ Πρίαμος: Κύρια πρόταση

ἦν: Ρήμα. ὁ Πρίαμος: Υποκείμενο. φρενοβλαβής: Κατηγορούμενο στο υποκείμενο. οὕτω: Επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού.

οὐδὲ οἱ ἄλλοι Τρῶες: Κύρια πρόταση

ἦσαν: Εννοείται ως ρήμα της πρότασης. οἱ Τρῶες: Υποκείμενο του ρήματος. οἱ ἄλλοι: Επιθετικός προσδιορισμός στο Τρῶες. φρενοβλαβεῖς: Εννοείται ως κατηγορούμενο του υποκειμένου.

ὥστε τοῖς σφετέροις σώμασι καὶ τοῖς τέκνοις καὶ τῇ πόλει κινδυνεύειν ἐβούλοντο: Δευτερεύουσα συμπερασματική πρόταση

ἐβούλοντο: Ρήμα. ὁ Πρίαμος - οἱ Τρῶες: Εννοούνται ως υποκείμενα του ρήματος. κινδυνεύειν: Τελικό απαρέμφατο ως αντικείμενο του ρήματος. Ως υποκείμενα του απαρεμφάτου εννοούνται τα: ὁ Πρίαμος - οἱ Τρῶες (ταυτοπροσωπία). τοῖς σώμασι καὶ τοῖς τέκνοις καὶ τῇ πόλει: Αντικείμενα του απαρεμφάτου. τοῖς σφετέροις: Επιθετικός προσδιορισμός στο σώμασι.

ὅπως Ἀλέξανδρος Ἑλένη συνοικῇ: Δευτερεύουσα τελική πρόταση

συνοικῇ: Ρήμα. Ἀλέξανδρος: Υποκείμενο. Ἑλένη: Αντικείμενο.

Εἰ δέ τοι καὶ ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις ταῦτα ἐγίνωσκον: Δευτερεύουσα παραχωρητική πρόταση

ἐγίνωσκον: Ρήμα. Ως υποκείμενα του ρήματος εννοούνται τα: ὁ Πρίαμος - οἱ Τρῶες. ταῦτα: Αντικείμενο. ἐν τοῖς χρόνοις: Εμπρόθετος προσδιορισμός του χρόνου. τοῖς πρώτοις: Επιθετικός προσδιορισμός στο χρόνοις.

ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἄλλων Τρώων, μάλιστα δὲ οἱ αὐτοῦ υἱεῖς ἀπώλλυντο: Δευτερεύουσα χρονική πρόταση

ἀπώλλυντο: Ρήμα. πολλοὶ - υἱεῖς: Υποκείμενα ρήματος. τῶν Τρώων: Γενική διαιρετική ἀπὸ το πολλοί. τῶν ἄλλων: Επιθετικός προσδιορισμός στο Τρώων. μάλιστα: Επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού. οἱ αὐτοῦ: Επιθετικός προσδιορισμός στο υἱεῖς. αὐτοῦ: Γενική κτητική.

ὅποτε συμμίσγοιεν τοῖς Ἕλλησιν: Δευτερεύουσα χρονική πρόταση

συμμίσγοιεν: Ρήμα. ὡς υποκείμενο του ρήματος εννοεῖται το οἱ Τρῶες. τοῖς Ἕλλησιν: Αντικείμενο ρήματος.

Πρίαμος ἀπέδωκεν ἂν αὐτὴν Μενελάῳ: Κύρια πρόταση

ἀπέδωκεν ἂν: Ρήμα. Πρίαμος: Υποκείμενο. αὐτὴν: Ἀμεσο αντικείμενο. Μενελάῳ: Ἐμμεσο αντικείμενο.

εἰ καὶ αὐτὸς Ἑλένη συνῶκει: Δευτερεύουσα παραχωρητική πρόταση

συνῶκει: Ρήμα. αὐτὸς: Υποκείμενο. Ἑλένη: Αντικείμενο.

ἵνα αὐτὸς καὶ οἱ ὑπῆκοι αὐτοῦ ἀπαλλαγεῖεν τῶν παρόντων κακῶν: Δευτερεύουσα τελική πρόταση

ἀπαλλαγεῖεν: Ρήμα. αὐτὸς καὶ οἱ ὑπῆκοι: Υποκείμενα του ρήματος. τῶν κακῶν: Αντικείμενο ρήματος. τῶν παρόντων: Επιθετική μετοχή ὡς επιθετικός προσδιορισμός στο κακῶν. αὐτοῦ: Γενική αντικειμενική στο ὑπῆκοι.

Ἄλλ' οὐ γὰρ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι: Κύρια πρόταση

εἶχον: Ρήμα. ὡς υποκείμενο του ρήματος εννοεῖται το οἱ Τρῶες. ἀποδοῦναι: Τελικό ἀπαρέμφατο ὡς αντικείμενο του ρήματος. ὡς υποκείμενο του ἀπαρεμφάτου τίθεται το οἱ Τρῶες (ταυτοπροσωπία). Ἑλένην: Αντικείμενο του ἀπαρεμφάτου.

οὐδὲ λέγουσιν αὐτοῖς τὴν ἀλήθειαν ἐπίστευον οἱ Ἕλληνες τοῦ δαιμονίου παρασκευάζοντος: Κύρια πρόταση

ἐπίστευον: Ρήμα. οἱ Ἕλληνες: Υποκείμενο ρήματος. αὐτοῖς: Αντικείμενο ρήματος. λέγουσιν: Ἐναντιωματική μετοχή συνημμένη στο αντικείμενο του ρήματος. Υποκείμενο, δηλαδή, της μετοχής εἶναι το αὐτοῖς. παρασκευάζοντος: Γενική ἀπόλυτη αιτιολογική μετοχή. τοῦ δαιμονίου: Υποκείμενο της μετοχής.

ὥς μὲν ἐγὼ γνῶμην ἀποφαίνομαι: Παρενθετική αναφορική παραβολική πρόταση

ἀποφαίνομαι: Ρήμα. ἐγὼ: Υποκείμενο. γνῶμην: Αντικείμενο ρήματος.

ὅπως πανωλεθρίᾳ ἀπολόμενοι καταφανὲς τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις ποιήσωσι: Δευτερεύουσα τελική πρόταση

ποιήσωσι: Ρήμα. ὡς υποκείμενο του ρήματος εννοεῖται το οἱ Τρῶες. τοῦτο: Αντικείμενο ρήματος. καταφανὲς: Κατηγορούμενο στο τοῦτο. τοῖς ἀνθρώποις: Δοτική αντικειμενική στο καταφανὲς. ἀπολόμενοι: Τροπική μετοχή συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος. πανωλεθρίᾳ: Δοτική του τρόπου.

ὥς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων μεγάλαι εἰσὶ καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν: Δευτερεύουσα ειδική πρόταση ὡς ἐπεξήγηση στο τοῦτο

εἰσὶ: Ρήμα. αἱ τιμωρίαι: Υποκείμενο. μεγάλαι: Κατηγορούμενο στο αἱ τιμωρίαι. παρὰ τῶν θεῶν: Ἐμπρόθετος προσδιορισμός της προέλευσης. τῶν ἀδικημάτων: Γενική αντικειμενική στο αἱ τιμωρίαι. τῶν μεγάλων: Επιθετικός προσδιορισμός στο ἀδικημάτων.